

Vrijdag, 11 mei 2012.

Isa is vandaag een beetje onrustig. Ik neem haar temperatuur op en zie dat hij licht gedaald is, maar eigenlijk nog lang niet ver genoeg om te kunnen zeggen dat de bevalling op gang begint te komen. Ik maak me dan ook nog geen zorgen en bel Henny nog niet. Tegen de avond is haar temperatuur weer rond de 37 graden en ziet het ernaar uit, dat we nog een rustige nacht tegemoet gaan. In eten heeft ze niet meer zoveel zin, maar koekjes vindt ze nog steeds erg lekker.

Als het tijd is om naar bed te gaan, besluit Eric toch maar beneden te blijven slapen op een matras, want je weet tenslotte maar nooit.

Isa vond dat blijkbaar een uitstekend plan en kroop lekker bij Eric op het matras.

Zaterdag, 12 mei 2012.

Eric schiet tegen half drie wakker en mist het warme lijf van Isa. Ze is nergens meer te bekennen, maar al snel hoort hij haar graven in de werpkist in de keuken. Als een speer rent hij naar boven en trekt me aan één been het bed uit. Ik probeer nog te protesteren, maar Eric kent geen genade en ik moet mee naar beneden. Als we in de keuken aankomen ligt Isa al te persen en is het eerste

vruchtzakje zichtbaar. Om klokslag 2.30 uur, hebben we het eerste teefje in onze handen. Vol verbazing kijken we naar een bruin teefje met een kleine witte bles. Hier hadden we eigenlijk niet op gerekend. Vico heeft, zover wij weten, nog geen enkele bruine pup vererfd en we zijn dus aangenaam verrast. Veel tijd om er bij stil te staan hebben we niet, want om 2.55 uur wordt de tweede pup geboren. Ditmaal een bruine reu. Het lijkt wel of Isa haast heeft, want om 3.25 uur volgt opnieuw een bruine teef en om 4.05 uur een bruine reu. Het loopt gelijk op tussen de dames en de heren.

Henny is inmiddels ook gearriveerd en pup 5 meldt zich. Het is een bruine reu en zijn geboorte tijd is 4.20 uur. Tot nu toe verloopt de bevalling eigenlijk via het boekje. Isa is rustig, geen gekke dingen en de pups drinken al lekker bij mama.

Isa geeft aan even naar buiten te willen en we laten haar plassen. Toch geeft ze zichzelf weinig tijd en hobbelt snel de werpkist weer in. We kunnen nog duidelijk pups in haar flank voelen, dus ze is nog niet klaar. En al snel blijkt dat inderdaad ook zo. Om 5.10 uur volgt teefje nummer 6 en ook zij is weer bruin van kleur. Ze is wat lichter qua gewicht dan de rest, maar levendig zat.

Inmiddels beginnen wij de hoop op een schimmeltje te verliezen en zijn wij dan ook niet verbaasd als teefje nummer 7, die om 5.35 uur geboren wordt, ook zo bruin is als een chocolaatje. Maar ook nu hebben we geen tijd om daar lang over na te denken, want om 6.04 uur wordt er opnieuw een bruin teefje geboren.

Even ziet het er naar uit, dat er nog meer pups komen, maar al snel blijkt, dat het de naweeën zijn. Om de laatste rommel nog af te voeren plaats ik om 9 uur de pithon spuit en is het achter de rug voor Isa.

Moe maar voldaan kijken we naar een mooi nestje van 5

bruine teven, 3 bruine reuen en een tevreden moedertje. De pups liggen al heerlijk te drinken en de keuken wordt gevuld door die o zo bekende tevreden piepgeluidjes die de pups maken als ze drinken.

En ja, wat doe je dan als alles zo goed verlopen is en de rust even wederkeert.....

Nou, dan ga je dus poffertjes bakken om het te vieren!! Dus rond half tien zaten we met z'n allen lekker aan de poffertjes. Bakkie koffie, bakkie thee erbij en maar smullen (hahaha). Ach ja, nu ik het zo zit te typen besef ik me ineens waarom de kinderen wel eens zeggen dat ik soms niet helemaal op het spoor zit. Laat ze maar kletsen, want ik hoorde niemand nee zeggen toen er een bord poffertjes voor hun neus gezet werd!!!

Zondag, 13 mei 2012.

Vandaag is het moederdag en van de mensen die ik gisteren niet heb kunnen bereiken, heb ik er een aantal vanochtend nog gebeld. Sommige gaven aan, dat het nu toch wel een hele speciale moederdag was geworden.

Het is enorm leuk om de enthousiaste reacties te mogen mee maken. Sommige juichen gewoon de hele voetbal kantine bij elkaar, sommige barsten in tranen uit en andere zijn gewoon sprakeloos. Dan pas besef ik me weer wat het is te horen te krijgen dat er een pup voor je bij zit. Ook wij hebben dat een aantal keren mee mogen maken en het blijft speciaal.

Nog twee nieuwe baasjes heb ik niet kunnen bereiken, maar dat probeer ik morgen gewoon weer opnieuw. Het is tenslotte moederdag en dan zijn veel mensen lekker op pad. Groot gelijk!!

Ik zal ook een aantal mensen die op de lijst staan teleur moeten stellen, maar het kan dus zijn, dat ik je morgen nog ga bellen, omdat je vandaag gewoon niet bereikbaar was.

Met Isa en de pups gaat het super en alle pups zijn al goed aangekomen. Omdat ze allemaal bruin zijn en allemaal een witte bles hebben, heb ik ze een gekleurd bandje omgedaan. Schimmeltjes zijn veel makkelijker uit elkaar te houden, omdat ze allemaal een eigen tekening hebben, maar die bruintjes.....Ach ja, dat went ook wel weer. Bij de eerste nesten van Luna en Devon waren het ook allemaal bruine pups en in de loop van de weken, ontwikkelen ze zich allemaal op hun eigen manier en dan herken ik ze ook wel zonder bandje.

Dinsdag, 15 mei 2012.

Het gaat super met Isa en de pups. We hoeven dit keer geen enkele pup bij te voeren en Isa gedraagt zich als een ervaren moedertje. Wat is de natuur toch slim hè.

Wel komt ze nu, zo af en toe de werpkist uit, om even lekker bij mij op kantoor te komen knuffelen, of om op de koude tegels te liggen. Voor de pups brandt nog steeds de biggenlamp in de werpkist en ik heb het gevoel dat Isa dat af en toe een beetje te warm vindt. Zodra één van de pups in de werpkist een geluidje maakt, is ze er zo weer als de kippen bij.

Inmiddels hebben we alle mensen op de lijst kunnen bereiken en zijn 7 van de 8 pups gereserveerd. Op dit moment hebben we nog 1 bruin reutje beschikbaar. Maar ook voor hem vinden we vast een leuk nieuw baasje.

In Frankrijk is het nieuws van de geboorte van de pups inmiddels ook aangekomen en een felicitatie kon natuurlijk niet uitblijven.....

*“Bonjour à vous. C'est super, une belle portée.
C'est la 1ere fois que tous les chiots de Vico sont tous marron.
La maman Isa est Homozigote.
Amicalement
DD”*

Ook hier de verbazing van een heel bruin nestje. En inderdaad, André zou wel eens heel erg gelijk kunnen hebben, met het stellen dat Isa, homozygoot is. Dat betekent dat zij zowel het bruine gen van haar vader als haar moeder heeft gekregen en nu doorgeeft. En dat kan inderdaad kloppen want Luna en Paco waren natuurlijk allebei bruin van vachtkleur.

Als ik eens een keer veel tijd heb, zal ik daar eens in duiken. Het probleem is dat ik zulke dingen altijd reuze interessant vindt, maar dat het me vaak aan tijd ontbreekt. Neemt niet weg dat het nu mijn interesse heeft gewekt en het me zeker niet zal loslaten, voordat ik die vachtkleuren helemaal heb uitgepuzzeld. Is vast zat info over te vinden, want bij de mens geldt natuurlijk hetzelfde. Denk maar eens aan blauwe en bruine ogen. Is een beetje hetzelfde idee natuurlijk. Gaat goed komen, voordat ik een omaatje ben, weet ik het antwoord!!

Hoopje reutjes

Hoopje teefjes

Valt niet mee hoor, om die stuiterballetjes op de foto te krijgen. Het idee was om ze allemaal braaf naast elkaar te leggen en de kopjes op de foto te zetten. Na een half uur heb ik het maar opgegeven. Tijd voor een bakkie koffie!! Volgende keer beter.

Zondag, 20 mei 2012.

Inmiddels zijn de pups nu 1 week oud en groeien ze als kool. Ze buikschuiven de hele werpkist door en met hun scherpe neusjes weten ze Isa met gemak te vinden. Isa verzorgt ze nog steeds prima, maar denkt ook lekker aan zichzelf. Ze vindt het heerlijk om af en toe even lekker buiten uit te razen. Ze mag ook iedere ochtend even met Sam mee, als hij alle honden om de beurt meeneemt tijdens het skeeleren. Want uiteraard, ook deze dame wil straks weer compleet "in shape" zijn natuurlijk. Nee hoor, ze vindt het gewoon heerlijk en was de eerste keer verontwaardigd dat de rest wel mocht en zij niet. Sam bouwt haar afstanden langzaam op, zodat zij voorzichtig weer in top conditie komt.

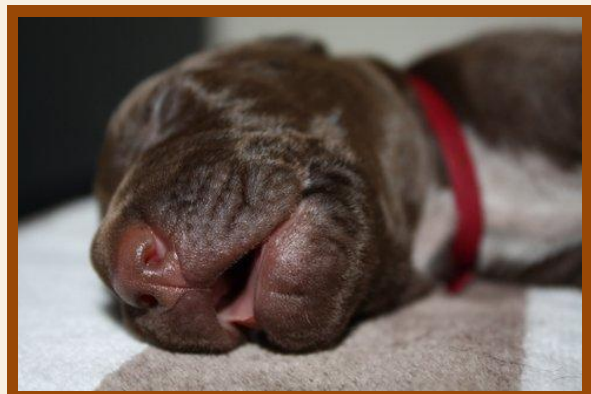
In de loop van de week verwacht ik dat de oogjes van de pups langzaam, en vooral één voor één open zullen gaan. Je ziet ze dan stiekem gluren door een spleetje, wat steeds groter wordt. Zodra de oogjes open zijn, hebben ze een akelige flets blauwe kleur. Persoonlijk vind ik dat nooit zo'n fraai gezicht. Het lijkt net of de oogjes dan niet goed zijn. Gelukkig trekt dat snel weg en krijgen ze allemaal mooie bruine ogen. Op het moment dat de oogjes opengaan zien de pups nog niet veel. Het zicht moet nog verder ontwikkelen. Tot die tijd ben ik nog steeds dat bekende luchtje dat komt knuffelen en kroelen, daarna zullen ze hun mening vast bijstellen. Het gehoor van de pups is op dit moment ook nog niet ontwikkeld. Ook dit gebeurt in de komende weken. Wat er al niet gebeurt hè, in zo'n korte periode. Wij mensen mogen daar gelukkig veel langer over doen.

Volgende week komen de eerste nieuwe baasjes op kraambezoek. Het gaat een drukte van jewelste worden op 2e Pinsterdag. Tot die tijd heb ik ze lekker nog allemaal even voor mezelf. Neemt niet weg, dat ik graag deze fase ook met jullie deel hoor. Als jullie 's avonds allemaal weg zijn, dan duik ik gewoon de werpkist weer in en haal m'n schade wel in!!

Maandag, 21 mei 2012.

Zit ik gisteren nog te verkondigen dat de oogjes in de loop van de week wel open zouden gaan, is het vandaag al waarheid geworden. Teefje licht blauw heeft als eerste één oogje open. Bij de rest zitten de luikjes allemaal nog dicht, maar dat zal nu ook niet lang meer duren. Een aantal pups probeert al wat te lopen, maar echt een lekker sprintje trekken is er nog niet bij. Ongecontroleerd waggelen ze een stukje en kukelen dan gewoon weer om. Gelukkig zijn ze zo flexibel als maar zijn kan en rollen ze gewoon verder. Zodra Isa de werpkist in gaat, zie je de neusjes van de pups hun werk doen en zoeken ze haar snel op om te drinken. Ook mijn geurtje beginnen ze al te herkennen en ook ik word vaak snel gevonden om even lekker geknuffeld te worden. De pups hebben inmiddels allemaal hun geboortegewicht verdubbeld en beginnen allemaal al een beetje op een hondje te lijken. Als ze pas geboren zijn, vind ik ze altijd op kleine molletjes lijken met van die verkreukelde snoetjes. Gelukkig trekt dat in de loop van de tijd vanzelf bij en zo niet, dan strijk ik ze even voor aflevering. "Pas de problème toch??"

Vrijdag, 25 mei 2012.

Een puppy leventje gaat snel.

Inmiddels kunnen de pups zichzelf al goed warm houden en is de biggenlamp nu definitief uit. Alle oogjes zijn ook al open en de akelige flets blauwe kleur is al redelijk verdwenen.

Als je goed naar bovenstaande foto kijkt, zie je dat de nageltjes van de pups rap groeien. Met andere woorden.....tijd voor een knipbeurtje. Eric is vol goede moed begonnen, maar ja.....8 pups, maal 4 pootjes, maal 4 nageltjes per pootje en dan ook nog eens 2 wolfsklauwtjes per pup aan de voorpootjes.....reken maar uit. Dat doe je niet in vijf minuten. En ja.....stil liggen doen ze natuurlijk al helemaal niet. Na even het geworstel aangezien te hebben, ben ik toch maar gaan helpen. Dit ritueel gaat nog een paar keer terug komen, de komende weken. Doordat de pups met hun voorpootjes de melkklieren stimuleren tijdens het drinken, is het op een gegeven moment niet meer prettig voor Isa als de nageltjes te scherp worden. Vandaar. Vandaag hebben de pups ook hun eerste wormkuur gehad. Iedere twee weken zullen ze er één krijgen, dus als ze weg gaan hebben ze er in principe 4 gehad. Volgende keer zal ik er een foto van maken, maar nu was ik in m'n eentje en het is altijd een reuze kliederboel die roze bende. Meestal zit alles eronder en ikzelf ook. Op één of andere manier ben ik er toch niet zo handig in. Ach ja, dat gaat ook nog wel goed komen voor ik een omaatje ben. En anders maar niet, de wasmachine is geduldig. Vandaag hebben de pups ook allemaal een echt bandje om gekregen. De lintjes begonnen nu toch echt wel aan de strakke kant te worden en ik was dan ook blij dat de bandjes op de kleinste stand pasten.

Zondag, 27 mei 2012.

Gisteren hebben we het eerste bezoek voor Isa en de pups gehad. Het is altijd spannend wie er op de stoep staat. Op één of andere manier, maak ik me toch altijd een voorstelling van de persoon die achter het telefoongesprek of de e-mail zit. Altijd grappig als het dan wel of juist helemaal niet klopt. Maar dat zal ik dus nooit verklappen. Nee, ik geef toe, daar heb ik altijd m'n eigen binnenpretjes over en die wil ik graag zo houden. Wat dat betreft kom ik dit weekend goed aan m'n trekken, want morgen komen er nog vijf en een dinsdag de laatste. Dinsdag avond zal ik verklappen of iedereen positief door de "ballotage" commissie is gekomen.

Vandaag is in ieder geval een rustige dag en heb ik lekker de tijd om de pups eens even te observeren. Al snel merk ik dat ze beginnen te reageren op geluid. Ik liet per ongeluk iets vallen op de tegels en ineens gingen de kopjes allemaal omhoog. Na nog wat andere testjes met harde geluiden, kan ik jullie nu echt mededelen, dat de oortjes het doen. Of ze straks ook daadwerkelijk naar jullie gaan luisteren is natuurlijk een andere zaak. Die garantie, die beloof ik niet. Omdat wij toch altijd reuze nieuwsgierig zijn, of de neusjes van de pups ook echt werken, konden we het niet laten om "Mario", de familie kwartel, kennis te laten maken met de pups. Ik weet het, het ziet er echt gemeen uit, zo'n kwartel tussen acht pups, maar geloof mij maar, Mario had meer te duchten van Sjors die op de vensterbank zat, dan van die 8 doerakken. Toch blijft het altijd grappig en opmerkelijk, dat de geboren aanleg spontaan naar boven komt. De neusjes gaan automatisch in de lucht en er wordt koortsachtig in de werpkist gezocht naar dat verleidelijke geurtje. Iedere week zullen ze nu een keertje met Mario in contact gebracht worden. Straks zullen ze ook kennis maken met een kraai, een eend en een konijn. Het zijn tenslotte jachthonden en we willen ze in hun jonge jeugd graag kennis laten maken met veel verschillende dingen.

Maandag, 28 mei 2012.

Na de luie dag van gisteren, komt er vandaag een drukke dag aan. Om tien uur staan de eerste bezoekers al op de stoep en bij deze mensen hoef ik geen gezicht meer te verzinnen, want we hebben ze vorig jaar al een keer ontmoet en het is een leuk weerzien. We houden een strak schema aan (erg hè) en iedere anderhalf uur komt er weer nieuw bezoek. Veel nieuwe gezichten, maar we sluiten de dag af met weer met bekende gezichten. Jan, Elize, Suzanne en Jan jr. die al in het bezit zijn van een korthaar (Juil) uit één van onze eerdere nesten. Ook Juil is erbij, maar die moet even braaf buiten wachten, want doordat de pups nog niet ingeënt zijn, mogen er nog geen andere honden bij (buiten dat gespuis van ons dan).

Om zes uur is ook het laatste pup bezoek vertrokken, maar als je dan denkt, dat het rustig wordt in "Huize Mulders", nou, dan zitten jullie er toch mooi naast. Wij hebben zoals iedereen weet ook nog twee kinderen en na een lange dag zwemmen en in de zon, is er niets zo gezellig dan bij ons binnen te vallen en uitgehongerd neer te ploffen met je vrienden. Nou geen probleem hoor, frietpan aan, nog meer puppy geknuffel en gezellig eten.

Tien uur.....wat een dag. We zijn kapot, het lampje gaat uit. We kijken terug op een ontzettend leuke dag, maar voor nu.....lekker naar bed. Welterusten!!

Dinsdag, 29 mei 2012.

Iedere ochtend begin ik met het wegen van de pups en ik kan jullie mededelen, dat alle pups boven de kilo wegen. Ongeveer een pak suiker dus. Ze hebben binnen twee weken hun geboorte gewicht verdrievoudigd. Ze beginnen nu op echte hondjes te lijken en zelfs al een beetje te spelen en te grommen. Lopen gaat nog steeds een beetje waggelig, maar het begin is er.

Vanmiddag is het laatste pup bezoek geweest en zoals beloofd zou ik nog even de uitslag van de "ballotage" commissie geven. Na lang beraad, hebben we besloten.....

Nee hoor, geintje. Alle mensen zijn stuk voor stuk gezellig en enorm enthousiast. We kunnen ons geen betere baasjes wensen voor dit nest. Sommige zijn kortharen gewend, andere gaan aan de reis beginnen zeggen wij altijd. Maar geloof mij maar....."Eens een korthaar, altijd een korthaar". Een weg terug zal moeilijk worden.

Deze week ga ik ook beginnen met het bijvoeren van de pups. In het begin zal dat alleen met puppymelk zijn, maar al snel ga ik dat proberen aan te lengen met brinta. Dat wordt uiteraard een reuze kliederboel, maar ach, een beetje poetsen, meer of minder.....

Foto's volgen, zullen we maar zeggen!!

Woensdag, 30 mei 2012.

Vandaag voor het eerst brinta met puppymelk geprobeerd. Ik kan niet zeggen dat ze er nou zo enorm enthousiast over waren. Languit erin liggen vinden ze prima, maar echt opeten, dat kwam er niet van. Gelukkig vond Isa het heerlijk, dus de bak was al snel leeg. Een reuze kliederboel, zoals ik al voorspelt had, maar ach, zulke moment zijn wel altijd leuk voor een foto.

Vrijdag, 1 juni 2012.

Na gisteren nog een keer brinta geprobeerd te hebben, heb ik de moed daar maar bij opgegeven. Ze vinden het niet te pruimen. Vandaag dus maar over op "plan B". Misschien nog wel een grotere bende dan brinta. De menukaart heb ik gewijzigd in puppymelk met geweldige puppybrok. Stinkt enorm, maar dat is voor een hondenneusje natuurlijk delicatessen. En ja hoor, neusjes in de lucht en op naar de voertrog. Niet allemaal natuurlijk, je hebt er altijd bij die nog even moeten wennen, maar de meeste begonnen toch heerlijk te smullen.

Degene die niet uit zichzelf gingen eten, heb ik met een lepeltje zitten voeren. Schijnbaar wilden ze hun toetjes niet vies maken en vonden ze dit wel een handige oplossing.

Inmiddels beginnen de tandjes van de pups ook al goed door te komen. Dat gaat straks dus nog feest worden.

Zondag, 3 juni 2012.

Vandaag een heerlijke luie dag. Het is er ook echt weer voor. De hele dag regent het dat het giet en we zijn niet echt van plan om onze neuzen buiten de deur te steken. Hier en daar doen we wat klusjes en verder lopen we maar een beetje te lummelen. De pups beginnen al te spelen met elkaar en het lopen gaat al een stuk beter. Af en toe hangen ze flink in elkaars oor en dan merk je dus, dat de tandjes goed aan het doorkomen zijn. We hebben vandaag ook echt lekker tijd gehad, om gewoon eens even voor de werpkist te hangen en lekker met de pups te rommelen. En ja..... dan gaat het kriebelen hè.

“Harrie” de huiskwartel is er niet meer, maar dat neemt niet weg, dat “Mario” zijn plaats heeft ingenomen. Een kort sprintje door de regen is genoeg om Mario naar binnen te halen. Nu moet je weten, dat Mario al heel wat training met Guus heeft overleefd, dus we hebben het volste vertrouwen in hem. Dus hup, die kwartel in die bak met 8 pups en kijken wat er gebeurt. Nou, in eerste instantie niet veel hoor. Mario ging er gewoon rustig tussen zitten. Totdat één van de pups wakker werd en zijn neusje toch wel een heel apart geurtje oppikte. Na wat gewagel en gedoe vond hij Mario en doordat hij over de rest van de pups heen moest klimmen, werd het hele circus wakker. Gelukkig is staat hun reactie vermogen nog niet op scherp en weten ze Mario allemaal wel te vinden, maar krijgt hij voldoende de kans om weg te komen.

Na allemaal toch even in zijn staart te hebben gehapt, is het opnieuw tijd voor een slaapje en mag Mario weer naar zijn veilige kooitje.

Het eerste contact met wild is geslaagd. Of was dit het tweede contact? Met ons hebben ze tenslotte ook al kennis gemaakt.....

Donderdag, 7 juni 2012.

De eerste pup heeft de magische grens van 2 kilo overschreden. Het is onze rode dame. Zij is als laatste geboren en was toen al de zwaarste. Ze woog bij geboorte 405 gram en inmiddels weegt madame 2035 gram. Doordat de pups nu op 2x puppymelk met geweldige brok zitten, groeien ze als kool. Natuurlijk drinken ze nog steeds bij Isa, maar dat gaat veel rapper dan in het begin. Ze hebben haar zo leeg gedronken en dan vertrekt Isa weer heerlijk naar haar eigen plekje op kantoor of voor de werpkist. Ook tante Devon is op dit moment in huis, omdat ze loops is. We willen natuurlijk niet het risico lopen dat Guus, Devon ineens zo leuk vindt, dat we straks nog een nestje hebben. Isa vindt het prima dat Devon in huis is en geregeld vinden we

beide dames dan ook samen met de pups in de werpkist. De pups hebben inmiddels ook door dat er bij tante Devon niets te halen valt, maar in haar oren bijten en over haar heen klimmen is natuurlijk super.